

Иск, предявен на 5 август 2010 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-398/10)

(2010/C 274/29)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Karanassou-Apostolopoulou и А. Alcover San Pedro)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се обяви, че като не е приела законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази с Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 година за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE), или при всички положения като не е съобщила на Комисията за тях, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2007/2/ЕО в националното законодателство е изтекъл на 15 май 2009 г.

Жалба, подадена на 10 август 2010 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 9 юни 2010 г. по дело T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS/Комисия

(Дело C-404/10 P)

(2010/C 274/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейската комисия (представители: В. Smulders, О. Beynet и Р. Costa de Oliveira)

Други страни в производството: Éditions Odile Jacob SAS, Lagardère SCA

Искания на жалбоподателя

— да отмени Решение на Общия съд от 9 юни 2010 г. по дело Éditions Odile Jacob SAS/Комисия, T-237/05, в частта, в която отменя решението на Комисията от 7 април 2005 г., с което се отказва достъп до документите относно процедурата за контрол върху концентрациите № COMP/M.2978,

— да отхвърли жалбата за отмяна на ответника, подадена пред Общия съд, и да се произнесе окончателно по въпросите, предмет на настоящата жалба,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, направени от Комисията както в първоинстанционното производство, така и във връзка с настоящата жалба.

Правни основания и основни доводи

Комисията изтъква две правни основания в подкрепа на жалбата си.

С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при тълкуването на Регламент (ЕО) № 1049/2001⁽¹⁾, тъй като не е взел предвид — за целите на тълкуването на изключенията от правото на достъп до документи — разпоредбите на Регламент № 4064/89⁽²⁾ на Съвета относно концентрациите между предприятия. Всъщност общите правила относно правото на достъп трябвало да отчитат особеностите на процедурите в областта на конкуренцията и гаранциите за поверителност, предоставени на засегнатите от концентрацията предприятия.

С второто си правно основание, което се състои от пет части, Комисията посочва погрешно тълкуване от страна на Общия съд на член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1049/2001, посочен по-горе, доколкото той е постановил, че жалбоподателят е бил длъжен да пристъпи към конкретно и отделно разглеждане на всеки посочен в заявлението за достъп документ, дори в случаите, които явно се обхващат от изключение (първа част). Комисията оспорва също ограничителното тълкуване от страна на Общия съд на изключението относно защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит — тълкуване, според което това изключение не може да се прилага след